

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010366
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714010366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD, a prísediacich Márie Greguškovej a Anny Pivoluskovej, v trestnej veci obžalovaného P. M. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 01. 12. 2014 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný P. M., nar. XX. XX. XXXX vo N., trvale bytom T. A., T. XXX/XX, prechodne bez nahlásenia bytom N., F. ul. č. XX, bez pracovného pomeru,

uznáva sa za vinného, preto že

dňa 28. augusta 2013 v čase asi o 16:00 hod. vo N., okres N., na ul. D. v blízkosti križovatky s A. I. s T.Š. L., nar. XX. XX. XXXX vo N., trvale bytom U.. Y. XXXX/X, N., fyzicky napadli poškodených P. L., nar. XX. XX. XXXX a P. L., nar. XX. XX. XXXX tak, že najskôr obvinený T. L.Š. udrel päšťou do nosa poškodeného P. L., tento spadol v dôsledku úderu na zem, ležiaceho na zemi ho obvinený P. M. udrel dvakrát päšťou do oblasti tváre, keď k nim pribehol poškodený P. L. a tak ho obvinený T. L. udrel päšťou po tvári do úst a následne obvinený P. M. ho udrel naraz oboma dlaňami po oboch ušiach, čím poškodenému P. L. spôsobili pomliaždenie prednej plochy tváre a zlomeninu nosových kostí bez výraznejšieho posunu úlomkov s dobou liečby a PN 10-12 dní a poškodenému P. L. spôsobili pomliaždenie hlavy v spánkovej oblasti, tržnú ranu hornej pery úst a pomliaždenie prednej plochy tváre s dobou liečby a PN minimálne 7 dní,
teda

- spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví,
- spoločným konaním sa na mieste verejnosti prístupnom dopustil hrubej neslušnosti alebo výtržnosti tým, že napadol iného,

čím spáchal

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,
- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 1, § 46 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému určuje skúšobná doba v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný spoločne a nerozdielne s odsúdeným T. L., nar. XX.XX.XXXX vo N., nahradiť poškodeným spôsobenú škodu a to:

- P. L., nar. XX. XX. XXXX vo N., trvale bytom N., adresa na doručovanie písomností A. XX, N., vo výške 322,- Eur,

- UNION zdravotná poisťovňa, a.s., W. XX/A, XXX XX W., IČO: XX XXX XXX, vo výške 7,26 Eur,

- Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., B. XX, XXX XX W., IČO: XX XXX XXX, vo výške 13,33 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 20. 12. 2013 na tunajší súd pod sp. zn. 3Pv/550/2013 obžalobu na P. M. a T. L., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Trestná vec obžalovaného P. M. bola uznesením tunajšieho súdu č. k. 5T/176/2013-627 zo dňa 16. 05. 2014 vylúčená na samostatné konanie a je vedená pod sp. Zn. 2T/72/2014.

Obžalovaný P. M. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravil vyhlásenie o tom, že je nevinný. Po poučení v zmysle § 34 Trestného zákona obžalovaný využil svoje právo a odmietol vypovedať. V zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku preto bola prečítaná zápisnica o výsluchu obžalovaného z prípravného konania. V rámci tohto výsluchu obžalovaný uviedol, že to, čo mu je kladené za vinu nie je pravda, to si všetko na nich vymysleli. Oni tam išli vtedy preto, lebo ich po ceste zavolali O. Č. a poškodený P. L., aby si išli s nimi zahrať karty. Keď tam spolu s Q. L., P. W. a synovcom T. L. prišli, tak okrem O. Č. a poškodeného P. L. tam boli ešte P. L., U. L., a ich synovec, ktorého volajú P.. Oni tam mali pri sebe víno, obžalovaný ale žiadny alkohol nepriniesol. Víno pili všetci, obžalovaný vypil asi 5 - 6 malých pohárov vína. P. išiel od U. L. zobrať do budy karty, po chvíli sa obaja vrátili s tým, že U. im karty nechcel dať, za čo chcel P. L. U. L. zbit', začali sa tam aj hádať. Obžalovaný spolu s jeho skupinou sa zastali U. L., na čo na nich vytiahli nože, P. L. zobral dva nože a O. Č. zobrala jeden nôž, tie nože boli predtým položené na nejakej piecku alebo stolíku. On ani jeho skupina so sebou žiadne nože nemali. Nože boli dosť veľké, obžalovaný ale nevedel uviesť s akou rúčkou, boli to dlhé kuchynské nože. Z ich štyroch, ktorí tam prišli, tieto nože nemal nikto v rukách, ani nikdy predtým, oni ich tam nedoniesli. Ako už chceli odísť, sa za nimi rozbehli L., vykrikovali na nich, šermovali s tými nožmi, ale ich nijako nezasiahli, oni ich určite nenapadli, ani nikomu nezobrali peniaze. Potom odišli po chodníku, prešli cez cestu, išli domov popri ihrisku, cestou určite nikoho nestretli, až potom policajtov, ktorí ich zobrali. Nič zlé teda nespravili, nikto z nich sa ničoho nedopustil. Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že P. L. vtedy ukazoval nejaké drobné, ktoré mal asi v nohaviciach, ale nevedel uviesť koľko. Iné peniaze im neukazoval, obžalovaný u neho žiadne iné ani nevidel. Ukazoval mu ich preto, lebo si myslel, že budú hrať karty o drobné. P. L. mal vtedy oblečené tričko a nohavice, bundu na sebe určite nemal. Obžalovaný videl, že O. Č. jeden nôž zahodila do kríkov, nevedel čo s nožmi spravil P. L.. Počas doby, kedy tam obžalovaný bol, si nevšimol na poškodených žiadne zranenia, taktiež nevidel, že by poškodených napadla iná osoba, ani že by sa bili medzi sebou. Keď sa strhla hádka, tak P., synovec poškodených, odišiel do budy, ktorá je tam za stromami. V minulosti zvykol obžalovaný s poškodenými hrať karty, ale len o drobné, naposledy s nimi hral týždeň predtým, ako sa mal stať skutok, pričom ich obral o 16,- alebo 17,- Eur. O. Č. mala vtedy oblečené tričko s krátkymi rukávami, obžalovaný si ale nevšimol, že by na tom tričku mala nejaké škvry, alebo že by bolo inak znečistené. Od moment, kedy odišiel od poškodených, až po zadržanie políciou mohlo prejsť 15 až 20 minút. Obžalovaný ďalej uviedol, že v ten deň s jeho družkou P. W. pred príchodom k poškodeným vypili jednu fľašu bieleho vína, každý polovicu, iný alkohol nepil. Cestou od poškodených sa nezastavili v žiadnej reštaurácii ani obchode, ani v krčme. Policajti po zadržaní u nich našli 5,- Eur, žiadne iné peniaze u nich nenašli. Už keď

prišli k poškodeným, títo boli opití, všetci tam vtedy pili. Obžalovaný ani nikto z jeho skupiny nezaútočil na poškodených. Podľa obžalovaného bol dôvodom toho, že na nich poškodený P. L. a O. Č. zaútočili to, že sa zastali ich brata U. L., predtým nemali medzi sebou žiadne spory. Pri odchode si obžalovaný nevšimol, ako sa rozlúčila O. Č. s T. L..

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý poškodený P. L., ktorý po zákonomnom poučení uviedol, že v ten deň ho poslal brat nakúpiť víno, keď sa vracal z obchodu tak stretol obžalovaného. Chvilu sa asi 5 minút rozprávali a on potom išiel domov. Asi po pol hodine prišli ku nim obžalovaný, svedok T. L. a ich družky P.H. W. a Q. L.. Oni začali hrať karty o centíky a obžalovaný s T. L. chceli hrať tiež, poškodený však bol proti. Zo strany obžalovaného a T. L. začali padať nadávky, tak chcel volať políciu. Dostal ale bombu na nos, vypadol mu aj mobil. Najprv dostal od T. L. a potom od obžalovaného. Jeho brat, poškodený P. L. dostal asi tiež, to on ale nevidel. Potom k poškodenému dobehla svedkyňa O. Č., ktorá ho začala dvíhať, ale obžalovaný s jeho skupinkou už boli preč, išli cez štadión do P. In išiel na cestu, kde stopol hliadku mestskej polície a tá sa vydala za nimi. S obžalovaným a T. L. sa poznajú už dlho, vychádzali spolu dobre, nevie čo ich to vtedy napadlo. Je pravda, že v minulosti boli medzi nimi drobné konflikty, aj sa pobili, ale z toho si nič nerobil. V ten deň mu brat U. L. kázal, aby kúpil 6 fliaš vína 7 dcl. Borovičky. Keď to nakúpil, z nákupu mu ostal výdavok asi 2,- Eurá, pričom mal pri sebe aj svojich 60,- Eur. Tých 60,- Eur mal v pravom vrecku bundy a 2,- Eurá mal vo vrecku v riflách. Obžalovaný s T. L. ku nim prišli a povedali, že chcú s nimi hrať karty. Predtým obžalovaný ku nim chodil hrať karty ale to bolo v čase, keď ešte bývali na P.. V ten deň však poškodený nechcel s nimi hrať, pretože nechcel prehrať veľké peniaze, ktoré boli určené na nákup. Podľa neho obžalovaný X. T.Y. L. chceli hrať o veľké peniaze. Keď prišli, boli všetci opití, prišli nepozvaní, tiahlo z nich a ešte aj u nich sa im nalievalo. Obžalovaný sa začal rozčuľovať, že prečo by aj on nemohol hrať s nimi karty, nato poškodenému T. L. vytrhol telefón z ruky a hodil ho o zem. Ako poškodený dvíhal telefón, tak dostal. Keď ku nim prišli nevšimol si u nich žiadne zbrane. Prvý ho udrel T. L. a to do nosa, pričom sa mu pustila krv, padol na kolená na zem, ako potom ležal na zemi, T. L. ho ešte pritlačil kolenom na zem. Ostatní vyšli z budy až keď začuli krik. Peniaze mu zobral T. L. a to vtedy, keď ležal na zemi. Cítil, že mu šmátra v kapsách. Potom dobehol ku nemu aj obžalovaný a dal mu dve facky. To tiež ešte ležal na zemi. Poškodený potom kričal, aby mu vrátili peniaze. Keď ho O. Č. zdvihla zo zeme, tak jeho brat, poškodený P. L. už ležal na zemi a držal si uši. Nevedel ale uviesť, čo sa mu stalo. Vtedy už obžalovaný a T. L. stáli asi 5 metrov od nich a potom začali utekať na cestu. Poškodený vtedy vypil asi 2 poháre vína, teda nebol opitý. Vtedy tam boli prítomní P. L.Š., T. T., F. O., U. L., U. O., G. L. a on. Taktiež tam bola O. Č.Ľ. a N. F.. Keď obžalovaný a jeho skupinka začali utekať, poškodený s O. Č. išli za nimi a na ceste poškodený stopol hliadku mestskej polície. Povedal im, že bol zbitý a okradnutý, a hliadka išla za nimi. On šiel na ošetrenie asi ešte v ten večer. Tie peniaze mu dal jeho brat v ten deň, on mal svojich 60,- Eur, pričom z bankomatu vyberal 120,- Eur, čo bolo asi 1 alebo 2 dni pred tou krádežou. Po tom incidente hľadali peniaze, ale nenašli ich. On ostatným vravel, že ich ani nemôžu nájsť, lebo mu ich zobrali. Jeho bra, poškodený P. L. mu po incidente vravel, že nepočuje na uši. Potom sa o tom s nikým nebavili. Neskôr ale za ním prišla svedkyňa Q. L., že aby to stiahol z polície. On to však odmietol stiahnuť, pretože on je bezdomovec a dovolili si ho okradnúť. Obžalovaný aj T. L. presne vedia, kedy má jeho brat dôchodok, kedy teda majú peniaze. On so svojou rodinou sa predtým nikdy medzi sebou nehádali. Na doplňujúce otázky uviedol, že keď ležal na zemi, tak od obžalovaného dostal dve facky, tie dostal až potom, ako bol olúpený. Podľa neho mal obžalovaný dosť času na to, aby ukradnuté peniaze niekde ukryl.

K tejto svedeckej výpovedi sa vyjadril obžalovaný, ktorý uviedol, že nič z toho nie je pravda, poškodený klame.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj poškodený P. L., ktorý po zákonomnom poučení uviedol, že v ten deň hrali karty, prišli za nimi obžalovaný P. M. a T. L.. Oni už končili s hraním kariet, tak tam padol návrh, že si idú zahrať s nimi. Oni ale s nimi nechceli hrať, brat U. L. vzal karty a nechcel im ich dať. Padli tam nejaké nadávky, poškodený odišiel do prístrešku, jeho brat P. L. im povedal, aby odišli, a potom už len počul krik, aby išiel von, že jeho brat je poudieraný. Jeho brata potom udrel aj obžalovaný P. M.. Keď bol brat na zemi, tak nad ním stál T. L.. Brat potom začal kričať, aby mu vrátil tých 60 Eur, že sa nič nestane. Poškodený ale nevidel, žeby bratovi P. L. niečo bral. T. L. potom prišiel ku poškodenému a dal mu pästou do úst. Potom ku nemu prišiel obžalovaný P. M. a dlaňami ho udrel do uší. On spadol na zem, potom vstal a išiel si umyť tvár. Keď sa zvnútra vrátil naspäť, na zemi videl telefón, a videl brata, poškodenému P. L., ako išiel na hlavnú cestu. V ten deň tam boli prítomní on, F. O., P. L., O. Č., T. T., ktorá sa ale bojí a hneď ušla dovnútra, a ešte hluchonemý brat U. L.. Poškodený ďalej uviedol, že obžalovaného P. M.

pozná skoro celý život, s ním mal veľmi dobré vzťahy, voči nemu nebol hrubý. Tam za nimi vtedy prišla aj jeho družka, ktorá predtým žila s poškodeným, tak obžalovaný možno aj žiarlil. Za nimi tam vtedy prišiel obžalovaný P. M., T. L.F. a ich družky P. W. a Q.. Oni mali v sebe alkohol, vie to podľa slov a vyjadrovania. Oni tiež popíjali, vypili siedmi asi dve fľaše vína, opitý ale nebol. Peniaze pri sebe nejaké máva aj on, brat P. L. u seba peniaze mal, deň alebo dva predtým vybral z bankomatu asi 120,- Eur, bolo to z účtu ich brata U. L., ktorému peniaze vyberajú oni. P. L. z vybratých peňazí dal U. L. asi 50,- Eur, ostatné si nechal u seba na stravu a pod. Vtedy sa s obžalovaným a T. L. rozprávali tak všeobecne, pozdravili ich, a že keď hrajú karty, tak si zahrajú s nimi aj oni. Je pravda, že predtým už obžalovaný bol s nimi hrať karty, obral ich asi o 15 alebo 20 Eur, čo ale bolo v pohode. Zvykli hrať o 5,- alebo 10,- Eur, ale keď hrali doma medzi sebou, tak hrali len o centáky. Obžalovaný a T. L. im teda navrhli, že si s nimi zahrajú, ale hluchonemý brat Jožo Gašpar zobral karty a ukázal, že sa hrať nebude. T. L. vtedy nebol vo svojej koži, poškodený ale nevedel uviesť, či bral nejaké lieky, alebo to bolo alkoholom. Poškodený P. L. im povedal, aby išli preč, potom T. L. udrel P. L. a potom bol nad ním aj naklonený. Obžalovaný P. M. vtedy od nich stál asi 3 metre. Potom ale aj obžalovaný udrel poškodeného P. L.. Teda T. L. udrel pästou do tváre poškodeného P. L., ten spadol, zdvihol sa, a potom ho udrel obžalovaný, on spadol a potom ho udrel zase T. L.. Poškodený ale nevidel, žeby T. L. prehľadával poškodeného P. L., bol síce nad ním naklonený, ale poškodený nevidel, žeby ho šacoval. Poškodený ale vedel, že jeho brat P. L. si do bundy do vrečka dával papierové peniaze. Poškodený do toho incidentu nezasahoval, nerád sa stará do bitky. Keď sa T. L. postavil od poškodeného P. L., prišiel ku poškodenému, a povedal mu že čo je aj on Ramboa dal mu pästou do tváre. Potom mu obžalovaný P. M. dal dlaňami do uší. Potom ho už nebili, išiel sa umyť. Keď sa vrátil, oni od nich odchádzali normálnym krokom. Popri tej bitke padli aj nejaké slová, už si ale presne nespomenul aké. Ich družky stáli od toho incidentu asi 5-6 metrov. Tiež niečo hovorili, ale už si nepamätal čo. Aj z ich družiek poškodený cítil, že si dali nejaký alkohol. Ich družky nemali pri sebe žiadne zbrane, poškodený videl, že T. L. má pri sebe nejaký červený nožík, ale on sám mu povedal, že ten nožík nie je na nich. Ďalej uviedol, že jeho brat P. L. manipuloval s peniazmi, ktoré mal u seba, aj pred obžalovaným a T. L.. Ostatné osoby do tohto incidentu nezasahovali, dievčatá sa rozutekali do budy. Keď potom prišla na miesto polícia, poškodený im povedal čo sa stalo, brali aj nejaké stopy, potom ich odviezli k lekárovi. On potom bratovi P. L. aj navrhol, aby prehľadali okolie kvôli peniazom, žiadne peniaze však nenašli. Brat P. L. mu povedal, že nie je sprostý, že tie peniaze nestratil. Poškodený vedel, že brat P. L. mal u seba bankovky 20-tky a 10-tky. Po tomto incidente sa o tom už nerozprávali, až neskôr na polícii pred výsluchom im svedkyňa P. W. hovorila, že sa už poznajú dlho, že prečo toto hovoria, aby to stiahli. Bratovi P. L. sa ale žiadne peniaze nevrátili. On mal po tomto incidente rozbitú hornú peru, ktorú mu zašili, nepočul dobre na jedno ucho, ešte mu v ňom stále píska. Na doplňujúcu otázku uviedol, že z vybratých peňazí im ostalo, oni majú vždy peniaze, pretože si ich vedia zarobiť.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok T. L., ktorý po zákonom poučení uviedol, že on, obžalovaný P. M. a ich družky išli z mesta po A. ceste a tam pri ceste stál poškodený P. L. a svedkyňa O. Č.. Poškodený P. L. ohlásil obžalovaného, že či nejde hrať karty, tak všetci išli tam kde oni bývajú. Oni tam mali pri sebe víno a borovičku alebo vodku, on ale nič nepil. Potom sa začali medzi sebou rozprávať a oni poslali F. O., aby išiel do budy zobrať karty od U. L.. Potom sa vrátil s tým, že mu karty nedal, a obžalovaný sa spýtal poškodeného, že či má viac peňazí, že o drobné sa mu neoplatí hrať. Keďže sa ale karty nehrali, tak išli preč. Ako odchádzali, tak ho svedkyňa O. Č. pobožkala, kvôli čomu sa poškodený P. L. rozčúľil, tento vzal z pece nože, začal sa nimi zaháňať, a taktiež jeden nôž mala O. Č., ale potom ich zahodili. Keď odchádzali, boli zastavení a prehľadaní policajnou hliadkou, ale žiadne peniaze u nich nenašli, tieto nemali ani kde v okolí schovať. Taktiež by nešli po hlavnej ceste, ale išli by inou cestou, keby skutok spáchali. Obžalovaný P. M. je brat jeho otca, v ten deň prišiel za ním, tak išiel s ním aj s ich družkami. V ten deň on nepil, ale obžalovaný a P. W. a Q. L.F. popíjali. Oni predtým s poškodenými nemali žiadne konflikty, vtedy O. Č., keď od poškodených odchádzali, chcela ísť s nimi k obžalovanému, že je ešte mladá a že sa chce ešte zabaviť. On predtým k poškodeným nechodieval hrať karty, či karty chodil hrať obžalovaný nevedel uviesť. Oni pri sebe nemali žiadne nože, ani žiadne peniaze, našli u nich len 5,- Eur, ktoré im potom aj vrátili. Či boli opití poškodení, to nevedel uviesť, ale vedel, že pili. V ten deň tam boli prítomní poškodení P. L. a P. L., F. O., O. Č., a oni štyria, o iných osobách nevedel. Celý ten konflikt vznikol kvôli kartám a žiarlivosti poškodeného P. L.. Kým tam boli prítomní oni, žiadna bitka tam nebola. Poškodený P. L. sa len naťahoval s F. O. kvôli tým kartám. Svedok ale nevidel, že by sa tam niekto pobil. Nevedel si ani vysvetliť zranenia poškodených.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok P. O., ktorý po zákonom poučení uviedol, že dostali hlásenie od stálej služby, že došlo ku konfliktu pri skleníkoch na D. ceste, že tam niekto ohrozuje nožom

a že zmizli nejaké peniaze. Keď sa tam s hliadkou vybrali, na ceste stála svedkyňa O. Č. a poškodený P. L.. Títo im ukázali na osoby, ktoré sa nachádzali pri letnom štadióne vo vzdialenosti 50 - 100 metrov. Išlo o dvoch mužov dve ženy. Jedným z tých mužov bol obžalovaný P. M. druhým bol svedok T. L.. Spravili im prehliadku, či nemajú u seba zbrane, ale žiadne zbrane nemali, a taktiež u nich nenašli ani peniaze. Tiež vykonali prehliadku okolia asi 30 metrov, ale tiež nenašli ani peniaze ani zbrane. Následne prišla na miesto štátna polícia a tieto osoby si prevzala. Svedok nevedel uviesť, kto tieto skutočnosti ohlasoval, ich o tom len informovala stála služba. Keď zastali pri poškodených, tí im povedali, že oni volali políciu. Svedok si už nespomenul na to, či mali poškodení na sebe nejaké zranenia. Keď na miesto prichádzali, všimli si skupinku 4 osôb a z druhej strany cesty na nich mávali poškodení. Táto skupinka 4 osôb išla normálne, neutekali. Trochu mali vypité, podľa neho všetci, ale fúkať im nedávali. Oni popierali to, žeby niečo mali spraviť. Svedok si nepamätal, že by bol niekto zo skupinky tých 4 osôb zranený alebo od krvi. Komunikácia s nimi bola celkom normálna, počúvali pokyny. Prehliadku okolia vykonali po zemi, popri plote, teda po dĺžke asi 30 metrov. Vtedy robili bezpečnostnú prehliadku, nie osobnú, teda viacmenej prehmatanie, či u seba nemajú nejaké zbrane. Taktiež už nevedel uviesť, či niekto z týchto 4 osôb uvádzal, žeby bol napadnutý alebo zranený.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok F. O., ktorý po zákonom poučení uviedol, že v ten deň popíjali, ku nim prišli nepozvaní obžalovaný P. M. a svedok T. L. X. polu s ich družkami Q. L. a P.. Zrazu zbadal, že T. L. uderil poškodeného P. L. do tváre a on si sadol od bolesti na zem. Potom prišiel obžalovaný P. M. k poškodenému P. L., a to bolo všetko. Obžalovaného pozná, býval tam kde on, poznajú sa už roky, predtým boli normálni kamaráti, aj spolu hrávali karty. Tam, kde došlo k incidentu, tak tam býva aj on, a vtedy tam bol aj poškodený P. L. a O. Č.. Popíjali tam alkohol, konkrétne víno, opití ale neboli, boli tak v nálade. Kto v ten deň tento alkohol kúpil už nevedel uviesť. Nevedel uviesť, či pred príchodom obžalovaného a T. L. hrali karty. Taktiež nevedel uviesť čo vraveli, keď ku nim prišli. Prišiel teda obžalovaný P. M., a svedkovia T. L., Q. Y. P., družka P. M.. Keď prišli, mali tiež vypité, to poznal podľa reakcií, boli tak ako oni v nálade. Svedok potom zrazu zazrel, že sa strhla bitka, T. L. uderil poškodeného P. L., potom P. L. uderil aj obžalovaný. T. L. mu dal päšťou do tváre. P. L. potom padol na zem. Svedok sa potom presunul na chodník, a nevidel, žeby udreli aj P. L., ale je pravda, že aj on bol zakrvavený. Vedel, že niekto, ale nevedel uviesť kto, kričal, aby mu vrátil peniaze. Potom už oni zmizli, ani nevideli ako. Tiež niekto zakričal, že volal políciu. Policajti potom aj prišli, svedok s nimi ale nehovoril, pretože po tom incidente išiel preč. Potom sa o tom incidente aj bavili, ale L. mu nepovedali prečo dostali bitku. Poškodený P. L.Š. mal v ten deň u seba peniaze, aj haliere, peniaze brali tomu hluchonemému bratovi a P. L. ich držal u seba, asi v zadnom vrecku, tam väčšinou mával peniaze. P. L. potom aj vravel, že mu zmizli peniaze, nevie však či aj vravel kto mu tieto peniaze zobral. V ten deň ani nikdy predtým sa medzi sebou P. a P. L. nebili. Predtým nemali ani konflikty s obžalovaným, väčšinou vychádzali normálne, kamarátsky. Nevšimol si, žeby tam niekto mal nože, či už od nich, alebo od tých ktorí k nim prišli. Na doplňujúce otázky obhajcu svedok uviedol, že on osobne nevidel, že by obžalovaný šacoval poškodeného P. L. alebo že by mu bral peniaze. Po incidente odtiaľ obžalovaný aj s ostatnými osobami odišli rýchlym tempom. Na záver uviedol, že ho nikto nenahovoril, aby vypovedal tak, ako vypovedá, vypovedal pravdu.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá aj svedkyňa P. W., družka obžalovaného, ktorá po zákonom poučení uviedla, že využíva svoje právo v zmysle § 130 ods. 1 Trestného poriadku, pretože obžalovaný je jej druh. V zmysle § 263 ods. 4 Trestného poriadku bola preto prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, v rámci ktorej uviedla, že v ten deň sa vracali z mesta, konkrétne ona, obžalovaný, ktorý je jej druh, Q. L. a T. L.. Cestou na nich kričali poškodený P. L. a O. Č., či s nimi nejdú hrať karty. Nakoniec tam všetci išli, ale karty sa nehrali. O. Č. s P. L. sa tam o niečom hádali s obžalovaným a T. L., nevedela ale uviesť čo. K žiadnemu fyzickému kontaktu, ani k žiadnej lúpeži tam nedošlo. Nikto z nich tam žiadne víno nepil, obžalovaný ani T. L. u seba žiadne nože nemali, ani nikoho s nožmi neohrozovali, ani určite P. L. žiadne peniaze nezobrali. Keď odišli, tak svedkyňa nevidela, že by za nimi utekala O. Č. alebo P. L., prešli potom na druhú stranu cesty a išli po chodníku smerom na P.. Po chvíli ich zastavili mestskí policajti, potom prišli aj štátni policajti, ktorí ich zobrali. U nikoho z nich nenašli žiadne peniaze, ktoré mali byť ukradnuté, ona mala pri sebe len vlastných 5,- Eur. Nikto z nich ani cestou peniaze neodhadzoval, ani ich nemali po ceste kde minúť. Toto si na nich L. vymysleli, lebo sa hnevajú na jej druha, že s nimi nechodí piť. Na doplňujúce otázky uviedla, že v ten deň pila s jej druhom, nepamätá si koľko vypila, ale nebola opitá, všetko si pamätala. Ona v mieste, kde bývajú poškodení, nevidela žiadne nože, ani nevidela, že by niekto niekoho ohrozoval nožmi. Taktiež nevidela, že by medzi obžalovaným a T. L. a poškodenými došlo k nejakému fyzickému konfliktu, ani nevidela na nikom žiadne zranenia.

Na hlavnom pojednávaní bola tiež vypočutá svedkyňa Q. L., ktorá po zákonom poučení uviedla, že vtedy stretli O. a poškodeného P. L., ktorí ich volali, aby išli hrať karty. Chlapi teda s nimi išli hrať karty, teda obžalovaný P. M. a svedok T. L., ona, P. W. a O. Č. ostali stáť nižšie. Po čase počuli krik, hádky, tak sa tam za nimi išli pozrieť, a zavolali chlapov, aby išli preč. Obžalovaný P. M. a T. L. chceli ísť hrať karty, tak išli tam hore, kde bývajú poškodení. Tam, kde ostali oni, tak odtiaľ nevideli, kam išli hrať chlapi karty. Počuli len ten krik, tak ich išli zavolať, nech idú odtiaľ preč, a oni ich poslúchli. Tá hádka bola kvôli kartám. Obžalovaný P. M. aj T. L. tam vtedy podľa nej aj popíjali. O čom konkrétne sa však hádali nevedela uviesť. Oni u seba nemali žiadne nože, ani tam vtedy žiadne nože nevidela. Taktiež u nikoho nevidela žiadne zranenia, ani ich nikto nenaháňal. Po čase ich zastavila policajná hliadka, potom prišli aj štátni policajti, tí im kázali nastúpiť k nim do auta. Až na policajnej stanici sa dozvedeli, že poškodenému P. L. mali byť ukradnuté nejaké peniaze. Svedkyňa nevedela uviesť, aký vzťah mal T. L. a poškodený P. L.. Keď bol T. L. s ňou, tak oni medzi sebou nemali žiadne konflikty. V čase medzi tým, ako odišli od poškodených, až pokým neboli zastavení policajnou hliadkou, nezahadzovali žiadne peniaze, ani sa žiadne peniaze nesnažili ukryť.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá svedkyňa O. Č., ktorá po zákonom poučení uviedla, že v ten deň obžalovaný P. M., P., Q.D. a O., teda T. L., prišli za nimi, mali trochu vypité, chceli hrať karty, ale L.Š. ich odmietli. T. L. chytil jej druhu, poškodeného P. L., hodil ho na zem a začali sa biť. Ona videla, ako je T. L. pri P. L., a videla, ako obžalovaný P. M. dal poškodenému P. L. päšťou do tváre. Potom našla dva nože, zelený a červený, chytila ich a odhodila do trávy. Poškodený P. L. potom volal policajtov a kričal, aby mu vrátili peniaze, že z toho nič nebude. Nevidela ale, že by niekto niekomu bral peniaze. Nevedela ani uviesť, koľko peňazí mal pri sebe poškodený P. L., ale vie, že ho poslali pre peniaze. Potom sa všetci rozutekali, prišli policajti, tí ich zobrali na výsluch. Potom ich stretla Q. L. a vravela im, že peniaze vrátia, aby to stiahli. Oni vtedy prišli, chceli hrať karty, ale nikto ich nevolal. Vtedy tam boli prítomní poškodení P. L. a P. L., F. O., a ona. Za nimi prišli obžalovaný P. M., T. L., P. W. a Q. L., nevedela však uviesť o koľkej, ale nebola ešte tma. Je pravda, že sa tam popíjal alkohol, ale ona nebola veľmi opitá, aby nevedela čo robí. Keď tam za nimi prišli, povedali, že chcú hrať karty, prišli všetci štyria k búde, že chcú hrať tie karty. L. ale s nimi karty hrať nechceli, oni hrali len medzi sebou, len tak o centíky. Svedkyňa nevedela uviesť, či bol predtým obžalovaný P. M. s nimi hrávať karty. Taktiež nevedela uviesť, čo povedal obžalovaný P. M. na to, keď mu povedali, že karty hrať nechcú. Ona vtedy vyšla z búdy a začala sa bitka. Obžalovaný P. M. dal poškodenému P. L. päšťou do tváre, on bol zakrvavený a utrel si tvár od krvi. T. L. bil poškodeného P. L. na zemi, bol naklonený nad ním. Svedkyňa nevidela, žeby obžalovaný P. M. udrel poškodeného P. L.. P. L. potom vstal, kričal, aby mu vrátili peniaze, že z toho nič nebude. Poškodený P. L. mal vtedy oblečené čiernu vetrovku. Poškodený P. L. išiel vtedy vybrať peniaze bratovi z bankomatu, teda peniaze mal, ale ona nevidela, žeby mu niekto zobral peniaze. On potom len kričal, aby mu peniaze vrátili. Svedkyňa nevedela uviesť, koľko peňazí dal vtedy poškodený P. L. bratovi, ona tie peniaze nevidela. Z tých vybratých peňazí pili len v ten deň, ale neboli veľmi opití, mali kúpené víno, ale žiadnu pálenku.

V zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku boli na hlavnom pojednávaní čítané zápisnica o výsluchu svedkov F. S., F. T. a H. Y. z prípravného konania.

Svedok F. S. vo svojom výsluchu uviedol, že dňa 28. 08. 2013 v popoludňajších hodinách boli spolu s kolegom P. O. vyslaní stálou službou ako hliadka Mestskej polície za účelom preverenia oznámenia, podľa ktorého malo dôjsť k hádke medzi bezdomovcami, a krádeži nejakej hotovosti na D. ceste medzi skleníkmi. Po príchode na miesto sa na ľavej strane D. cesty nachádzali dve osoby, muž a žena, ktorí im uviedli, že na druhej strane cesty popri letnom štadióne prechádzajú osoby, ktoré ich prepadli a zobrali im peniaze. Táto žena mala tričko od krvi. Ukázali im na skupinku štyroch osôb vzdialených asi 130 metrov, ktorí kráčali smerom na X.. On s kolegom teda služobným autom zastali pri tejto skupinke a vyťažili ich k oznámeniu. Po chvíli na miesto prišla hliadka OO PZ Zvolen a tieto osoby zadržala. Svedok na záver uviedol, že pokiaľ oni tieto osoby sledovali a boli pri nich, tak on žiadne peniaze ani manipuláciu s peniazmi nevidel, ani nevidel, že by nejaké peniaze zahadzovali. Oni okolité miesto ale neprehľadávali, ani nerobili prehliadku týmto osobám. Taktiež nevideli žiadne nože ani u oznamovateľov, ani u podozrivých.

Svedok F. T. vo svojom výsluchu uviedol, že dňa 28. 08. 2013 boli spolu s kolegom Y. vyslaní stálou službou ako hliadka Mestskej polície za účelom preverenia telefonického oznámenia, podľa ktorého malo

dôjsť k hádke medzi bezdomovcami, a krádeži nejakej hotovosti na D. ceste medzi skleníkmi. Toto mala oznámiť osoba s priezviskom L.F., krstné meno ale nevedel uviesť. Po príchode na miesto sa tam už nachádzala druhá hliadka Mestskej polície (kolegovia O. a S.), ktorí sa nachádzali na pravej strane na chodníku na D. ceste v smere od centra mesta spolu so štyrmi osobami, dvomi mužmi a dvomi ženami, na ktorých mená si už nepamätal. Tieto osoby boli pod vplyvom alkoholu, pričom oznamovatelia tam v tom čase už neboli. Tiež tam už bola prítomná hliadka OO PZ Zvolen, ktorá tieto osoby zadržala. Počas jeho prítomnosti si nevšimol, že by tieto štyri osoby mali v rukách nejaké peniaze, že by si ich podávali, resp. že by ich zahodili. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či ich mali pri sebe, pretože osobnú prehliadku týchto osôb nevykonávali, ani neprehliadali miesto, kde sa tieto osoby nachádzali.

Svedok H. Y. vo svojej výpovedi uviedol, že dňa 28. 08. 2013 boli spolu s kolegom T. vyslaní stálou službou ako hliadka Mestskej polície za účelom preverenia telefonického oznámenia, podľa ktorého malo dôjsť k hádke medzi bezdomovcami, a krádeži nejakej hotovosti na D. ceste medzi skleníkmi. Toto mala oznámiť osoba s priezviskom L.F., krstné meno ale nevedel uviesť. Po príchode na miesto sa tam už nachádzala druhá hliadka Mestskej polície (kolegovia O. a S.), ktorí sa nachádzali na pravej strane na chodníku na D. ceste v smere od centra mesta spolu so štyrmi osobami, dvomi mužmi a dvomi ženami, na ktorých mená si už nepamätal. Tieto osoby boli pod vplyvom alkoholu, pričom oznamovatelia tam v tom čase už neboli. Tiež tam už bola prítomná hliadka OO PZ N., ktorá tieto osoby zadržala. Počas jeho prítomnosti si nevšimol, že by tieto štyri osoby mali v rukách nejaké peniaze, že by si ich podávali, resp. že by ich zahodili. Nevedel sa vyjadriť k tomu, či ich mali pri sebe, pretože osobnú prehliadku týchto osôb nevykonávali. Oni prezreli len blízke okolie miesta, kde sa tieto osoby nachádzali (cca 3 metre okolo nich), ale žiadne peniaze nenašli. Nespomínal si ani, že by im tieto štyri osoby uvádzali, že boli napadnutí zo strany oznamovateľov, skôr ale nie.

Na hlavom pojednávaní boli čítané aj zápisnice o konfrontáciách medzi obžalovaným a svedkami a medzi obžalovaným a poškodenými, pričom každý zotrval na svojej výpovedi a rozpory v ich výpovediach sa tak nepodarilo odstrániť.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: zápisnica o ohliadke miesta činu (č.l. 251 - 260), znalecké posudky z odvetvia psychiatria a psychológia (č.l. 325 - 381), znalecký posudok KEÚ PZ Slovenská Ľupča (č.l. 389 - 405), znalecké posudky z odvetvia chirurgia ku zraneniam poškodených (č.l. 409 - 422, 426 - 441), správa o porovnávaní pachových stôp (č.l. 458 - 462), lekárske správy k zraneniam poškodených (č.l. 463 - 466), správa od VÚB banka, a.s. (č.l. 467 - 469), posudok v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/51/2013 (č.l. 470 - 501), správy a odpis registra trestov obžalovaného (č.l. 520 - 528).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Je nepochybné, že medzi obžalovaným P. M. ma poškodenými P. L. a P. L. došlo dňa 28. 08. 2013 ku konfliktu, následkom ktorého utrpeli obaja poškodení zranenia, o čom svedčia aj lekárske správy ohľadne zranení poškodených, ako aj znalecké posudky. Poškodený P. L. podrobne opísal, ako bol on aj jeho brat fyzicky napadnutý, taktiež poškodený P. L. opísal, ako ho mal obžalovaný fyzicky napadnúť, a taktiež svedkovia O. Č. a F. O. vypovedali, ako mal obžalovaný fyzicky zaútočiť na poškodených, konkrétne na P. L.. Taktiež z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný spolu s T. L. už v minulosti hrávali karty s poškodenými, v podstate spolu dobre vychádzali a nemali žiadne konflikty. Taktiež z dokazovania vyplynulo, že poškodený a svedkovia, ktorí žijú spolu s poškodenými, nemali nikdy medzi sebou konflikty a vychádzali spolu dobre. Z uvedeného je zrejmé, že zranenia, ktoré utrpeli poškodení dňa 28. 08. 2013, si nespôsobili sami, resp. nevznikli následkom fyzického útoku medzi sebou navzájom, tak ako to tvrdil obžalovaný a svedok T. L.. Svedkyne Q. L. a P. W. v podstate vypovedali v prospech obžalovaného, tu je ale potrebné poukázať na to, že podľa ich výpovedí ani v čase fyzického napadnutia neboli bezprostredne prítomné pri tomto incidente, keďže sa mali zdržiavať neďaleko od tohto incidentu a v podstate počuli len krik a hádku. Súd potom na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný P. M. spoločne s ďalšou osobou fyzicky napadol poškodených P. a P. L., dôsledkom čoho aj utrpeli zranenia. Poškodení uviedli, že išli aj na ošetrenie k lekárovi, a taktiež svedok F. S. uviedol, že keď stretli oznamovateľov uvedeného incidentu, tak žena, ktorá bola s poškodeným, mala krvavé tričko. Z uvedeného je zrejmé, že poškodení teda utrpeli zranenia v čase, keď s nimi bol

obžalovaný P. M., a nemohli ich utrpieť potom, resp. iným spôsobom, tak, ako to uvádzal vo svojej výpovedi obžalovaný P. M..

Vykonaným dokazovaním sa nepodarilo jednoznačne preukázať, komu patrili nože, ktoré sa našli na mieste činu, a ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu, táto skutočnosť je však podľa názoru súdu irelevantná, keďže poškodení neutrpeli žiadne rezné ani bodné zranenia, súd sa preto touto otázkou bližšie nezaoberal.

Vykonaným dokazovaním sa však nepodarilo preukázať, že by obžalovaný P. M. mal odcudziť poškodenému P. L. finančnú hotovosť vo výške 60,- Eur. Jediný, ktousvedčuje páchateľa z toho, že mal násilím odcudziť poškodenému P. L. peniaze, je samotný poškodený. Tenale za osobu, ktorá mu mala tieto peniaze vziať, označil svedka T. L.. Ten už bol aj za svoje konanie právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. Zn. 5T/176/2013 zo dňa 16. 07. 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.3To/89/2014 zo dňa 02. 09. 2014.

Poškodený P. L. však vo svojej výpovedi uviedol, že nevidel, že by jeho bratovi mal niekto zobrať peniaze. Taktiež svedkyňa O. Č. uviedla, že nevidela, že by niekto vzal poškodenému P. L. peniaze. Taktiež svedok F. O.Á. uviedol, že nevidel, že by P. M. alebo svedok T. L. brali poškodenému P. L. F. nejaké peniaze. Taktiež nebolo jednoznačne preukázané, kde mal mať poškodený P. L. v čase fyzického konfliktu tieto peniaze schované. Poškodený uviedol, že ich mal vo vrecku v bunde, svedok F. O. ale uviedol, že ich mal mať v zadnom vrecku nohavíc. Dokazovaním bolo taktiež preukázané, že obžalovaný spolu s ďalšími osobami boli zadržaní bezprostredne po uvedenom konflikte, kedy z miesta činu prešli len cca 100 metrov, a potom boli zastavení hliadkou mestskej polície a následne zadržaní. Pri zadržaní u nich neboli nájdené žiadne peniaze, a dokazovaním bolo tiež preukázané, že pri ceste, po ktorej išiel obžalovaný z miesta činu, nie je žiadny obchod, ani iné zariadenie, kde by mohol peniaze minúť. Taktiež svedkovia, príslušníci mestskej polície, uviedli, že ani nevideli, že by niekto zo skupinky, v ktorej bol obžalovaný, niečo odhadzovali (teda ukradnuté peniaze). Z oznámenia VÚB banky, a.s., síce vyplýva, že deň pred uvedeným konfliktom bolo z účtu U. L. vybratých spolu 120,- Eur, táto skutočnosť však vzhľadom na ďalšie vykonané dôkazy sama o sebe nepreukazuje, že poškodený P. L. u seba skutočne mal 60,- Eur, ktoré mu mali byť odcudzené. Z uvedeného je potom zrejmé, že z vykonaného dokazovania vyplynuli dôvodné pochybnosti o tom, že či už obžalovaný, alebo niekto iný, odcudzil poškodenému P. L. finančnú hotovosť vo výške 60,- Eur.

Súd vo vzťahu k jednotlivých svedeckým výpovediam ešte poznamenáva, že aj obaja poškodení, aj obžalovaný P. M., svedok T. L., a ich družky, ako aj ostatné osoby prítomné pri konflikte, boli pod vplyvom alkoholu, čo bolo preukázané jednotlivými výpoveďami. Je potom zrejmé, že aj z tohto dôvodu sa jednotlivé výpovede mohli v niektorých skutočnostiach rôzniť, keďže každý si z uvedeného incidentu nemusel zapamätať úplne všetko, resp. s odstupom času si nemusel na konkrétne detaily spomenúť.

Uvedené skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, potom súd viedli k tomu, že konanie obžalovaného právne kvalifikoval nie ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, ale ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, keďže obžalovaný sa spoločným konaním na mieste verejnosti prístupnom fyzicky dopustil hrubej neslušnosti tým, že napadol iného, a zároveň ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, pretože spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví.

Podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Podľa znaleckých posudkov MUDr. Pavla Cikatricisa bola doba PN pri zraneniach, aké utrpel poškodený P. L. spravidla pri nekomplikovanom priebehu trvá 10 až 12 dní, niekedy viac, a pri zraneniach, ktoré utrpel poškodený P. L. znalec ustálil, že liečba trvá 7 dní, niekedy i viac. Preto bolo možné konanie obžalovaného právne kvalifikovať aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovaného P. M. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, a zistil dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, t.j. že spáchal viac trestných činov, a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, t.j. že už bol za trestný čin odsúdený. Keďže u obžalovaného prevažuje pomer priťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, musel súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Vzhľadom na uvedené je potom v prípade obžalovaného P. M. trestná sadzba trestu odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov až 3 roky.

Zo správ na obžalovaného P. M. vyplýva, že tento sa podľa záznamov Mestskej polície Zvolen dopustil v minulosti štyroch priestupkov, a podľa záznamov Okresného úradu Zvolen sa v minulosti dopustil dvoch priestupkov. Obžalovaný bol v minulosti celkovo 6 krát súdne trestaný, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/191/2012 zo dňa 28. 11. 2012, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, s podmieňeným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanému P. M. trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň výkon tohto trestu podmieňene odložil na skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov. V tomto prípade súd ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, pretože odsudzoval obžalovaného za dva trestné činy. Uvedený trest je podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúci, a zároveň zabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečí jeho prevýchovu. Súd pri ukladaní trestu prihliadol na okolnosti prípadu, a to, že v tomto prípade išlo o trestnú činnosť, ktorá bola v podstate medzi obžalovaným a poškodenými ojedinelá, keďže do vtedy medzi nimi neboli žiadne konflikty.

Poškodení P. L., UNION zdravotná poisťovňa, a.s., a Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., si v konaní riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody (poškodený P. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že od obžalovaného P. M. nežiada žiadnu náhradu škody). Títo poškodení svoje nároky aj riadne vyčíslili, súd preto zaviazal obžalovaného P. M. k povinnosti nahradiť im spôsobenú škodu, a to poškodenému P. L. vo výške 322,- Eur, poškodenému UNION zdravotná poisťovňa, a.s., vo výške 7,26 Eur, a poškodenému Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., vo výške 13,33 Eur. Súd obžalovaného k povinnosti nahradiť škodu zaviazal spoločne a nerozdielne spolu s už odsúdeným T. L., pretože v tomto prípade išlo o trestnú činnosť spáchanú formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.